

Залучення технологій та збільшення участі громадян можуть допомогти громадським організаціям і урядовим структурам досягати кращих результатів у справах громадського інтересу.

Загалом, співпраця між громадськими організаціями та публічною політикою є ключовим чинником для досягнення позитивних змін у суспільстві та розв'язання важливих проблем. Вона відкриває можливості для створення більш справедливого, ефективного та відкритого суспільства.

Список використаних джерел

1. Габермас Ю. Структурні перетворення у сфері відкритості: дослідження категорії громадянське суспільство / Ю. Габермас ; пер. з нім. А. Онишко. Львів : „Літопис”, 2000. 319 с.
2. Лациба М. В. Як розуміти новий закон «Про громадські об'єднання» / М.В.Лациба, А. О. Шимчук. К. : Укр. незалежн. центр політ. дослідж., 2013. URL: [www.ucipr.kiev.ua/userfiles/new_law_NGO2013\(1\).pdf](http://www.ucipr.kiev.ua/userfiles/new_law_NGO2013(1).pdf)
3. Правознавство: Підручник / В. Ф. Опришко, Ф. П. Шульженко, С. І. Шимон та ін.; За заг. ред. В. Ф. Опришка, Ф. П. Шульженка. URL: <http://radnuk.info/pidrychnuku/pravoznavstvo/426-oprushko/5811-s-3-----.html> (дата звернення: 14.03.2024).
4. Збірник звітів за результатами оцінки діяльності органів виконавчої влади за напрямком “взаємодія з громадськістю”: Збірка / Упоряд.: Любов Паливода. К.: “Творчий центр”. 2018. 72 с.
5. Громадянське суспільство України: сучасні практики та виклики роз витку : аналіт. доповідь / [Яблонський В. М., Андріученко Т. В., Бекешкі на І. Е. та ін.]; за заг. ред. О. А. Корнієвського, Ю. А. Тищенко, В. М. Яблонського. К. : НІСД, 2018. 128 с.

Любченко Олександр Олександрович

Здобувач другого рівня вищої освіти.

Білоцерківський національний аграрний університет.

РОЛЬ АКТИВІЗМУ І ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИТКУ ВНУТРІШНІХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ДЕРЖАВИ

Громадською активністю називають активність групи людей, яка спрямована на висвітлення та вирішення важливих суспільних, соціальних та політичних проблем в суспільстві та під час якої групи людей співпрацюють між собою.

В Україні найрозвинутішими є такі форми громадської активності:

політична; боротьба за свої майнові права, особливо пов'язана з невивплатою зарплат та незаконною забудовою; екологічний рух; захист прав людини чи точніше боротьба з їхніми порушеннями [1].

Під політичними процесами мається на увазі функціонування політичної системи через спільну діяльність політиків, завдяки якій політична система існує та розвивається в суспільстві.

Активізм – зусилля, спрямовані на просування соціальних, політичних, економічних, екологічних чи інших змін з бажанням зробити поліпшення в суспільстві. Форми активності – від написання листа до газет чи політиків, політична агітація, економічна активність, така як бойкоти, мітинги, демонстрації, страйки, голодування тощо [2].

Здебільшого історично для поширення своїх ідей та поглядів, активісти використовували літературу (книги, брошури, трактати), намагаючись переконати слухачів у справедливості своїх ідей та справ. Нині з широкою тенденцією поширення технологій 21 століття по всьому світу, сучасні активісти здебільшого використовують соціальні медіа для швидкого поширення своїх справ та ідей та залучення громадян до активізму та громадської діяльності в суспільстві.

Технології та активізм мають ряд протиріч між ознаками один одного. Наприклад: перше, що спадає на думку при згадці слова «технології» – це соціальні мережі, різні онлайн-платформи різноманітних спрямувань, мобільні додатки тощо.

Соціальні мережі мають великий вплив серед різних мас населення: дозволяють обмінюватися інформацією, об'єднують людей в групи для акцій для того, щоб обговорити якісь політичні події та питання, які виникають в державі.

Онлайн-платформи надають можливість брати участь в різних громадських обговореннях та консультаціях, які допомагають комунікувати та взаємодіяти з урядом.

Завдяки мобільним додаткам можна створювати, підписувати та поширювати петиції в вище згаданих соціальних мережах, відстежувати голосування або взаємодіяти з різними політичними представниками.

В активізмі також є свій ряд ознак, які не поступаються ознакам технологій. Наприклад: масові протести, громадські об'єднання, лобіювання тощо.

Масові протести характеризуються великою скупченістю людей, зазвичай, в публічних місцях, біля державних установ чи органів місцевого самоврядування; є засобом вираження громадської думки з тиском на владу, що здебільшого набагато ефективніше ніж «онлайн-набіги» на політичних представників в соціальних мережах і в мережі Інтернет загалом.

Лобіюванням називають цілеспрямований зовнішній легітимний вплив на органи державної влади та органи місцевого самоврядування з метою стимулювання прийняття важливих рішень та врахування інтересів зацікавлених осіб [3].

Громадські об'єднання дозволяють громадянам об'єднуватися, створювати, приєднуватися до певних неурядових організацій, в громадські форуми для вирішення спільних питань.

Отже, підсумовуючи все вищеописане, можна загалом зазначити, що технології та активізм мають свої переваги та недоліки та кожен по своєму впливають на політичні процеси в країні. Але в плані ефективності та впливовості – активізм виграє і не поступається технологіям.

Список використаних джерел

1. Учасники проектів Вікімедіа. Громадська активність – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Громадська_активність (дата звернення: 25.03.2024).
2. Учасники проектів Вікімедіа. Активізм – Вікіпедія. *Вікіпедія*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Активізм> (дата звернення: 25.03.2024).
3. ІПС ЛІГА:ЗАКОН - система пошуку, аналізу та моніторингу нормативно-правової бази. *ІПС ЛІГА:ЗАКОН*. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/GI01548A?an=3> (дата звернення: 26.03.2024).

Самойленко Лариса Яківна

Кандидат наук з державного управління, доцент ННІ економіки і права,
кафедра менеджменту та державної служби.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ORCID: 0000-0002-0335-3077

Танцюра Людмила

Здобувач другого рівня вищої освіти,

ННІ економіки і права, кафедра менеджменту та державної служби.

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ В УМОВАХ ВІЙНИ

В умовах війни публічне управління в Україні стає особливо важливим аспектом суспільного життя. Актуальні проблеми цієї сфери визначають ефективність державного апарату, здатність забезпечити безпеку та відповідати